

(กสม. แลงข่าวเด่นประจำสัปดาห์ ครั้งที่ 32/2568)

กสม. ตรวจสอบกรณีผู้ต้องขังถูกคุมขังเกินกำหนดโทษเกือบ 2 ปี โดยไม่ได้รับการเยียวยา
และกรมราชทัณฑ์และกองทุนยุติธรรมพัฒนาระบบการนับโทษและแก้ไขระเบียบการให้เงินช่วยเหลือ
- และกรมชลประทานแก้ปัญหาน้ำท่วมซ้ำซากจากการบริหารจัดการน้ำเขื่อนสามแห่งในแม่น้ำชี
และเร่งเยียวยาผู้เสียหายทั้งในและนอกเขตชลประทาน
- มีความเห็นกรณีพิธีกรรมโหราศาสตร์ที่ใช้ทำพิธีและถ้อยคำลวดทอนศักดิ์ศรีของบุคคลอื่น
ด้วยเหตุแห่งสุขภาพและเพศภาวะ

วันพฤหัสบดีที่ 11 กันยายน 2568 เวลา 11.00 น. คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.)
โดยนางปรีดา คงแป้น กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และนายภาณุวัฒน์ ทองสุข รองเลขาธิการ
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ แลงข่าวเด่นประจำสัปดาห์ครั้งที่ 31/2568 โดยมีวาระสำคัญดังนี้

1. กสม. ตรวจสอบกรณีผู้ต้องขังถูกคุมขังเกินกำหนดโทษยาวนานเกือบ 2 ปี โดยไม่ได้รับการเยียวยา
และกรมราชทัณฑ์พัฒนาระบบการนับโทษ และกองทุนยุติธรรมแก้ไขระเบียบการให้เงินช่วยเหลือ

นายภาณุวัฒน์ ทองสุข รองเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เปิดเผยว่า คณะกรรมการ
สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.) ได้รับเรื่องร้องเรียนจากผู้ร้องรายหนึ่งเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2568 ระบุว่า ผู้ร้อง
ถูกฟ้องเป็นจำเลยในคดีอาญา 5 คดี และศาลมีคำพิพากษายกฟ้อง 2 คดี พิพากษาจำคุก 3 คดี ในขณะที่ถูกคุมขัง
ผู้ร้องทราบว่าเรือนจำกลางราชบุรี (ผู้ถูกร้องที่ 1) คุมขังตนเกินกำหนด จึงยื่นคำร้องต่อศาลจังหวัดพิษณุโลกให้
คำนวณวันเริ่มต้นจำคุกใหม่ เนื่องจาก 2 คดีแรกศาลมีคำพิพากษายกฟ้อง ต่อมาผู้ร้องได้รับการปล่อยตัว
เมื่อเดือนกรกฎาคม 2560 โดยถูกคุมขังเกินมาเกือบ 2 ปี ผู้ร้องจึงได้ยื่นคำร้องขอรับเงินช่วยเหลือเยียวยา
ความเสียหายจากกองทุนยุติธรรม (ผู้ถูกร้องที่ 2) แต่ไม่ได้รับการช่วยเหลือ จึงขอให้ตรวจสอบ

กสม. ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงจากทุกฝ่าย หลักกฎหมาย และหลักสิทธิมนุษยชนที่เกี่ยวข้องแล้ว
ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า ผู้ร้องถูกฟ้องเป็นจำเลยหลายคดี และถูกคุมขังครั้งแรกที่เรือนจำจังหวัด
พิษณุโลกเมื่อเดือนสิงหาคม 2548 ต่อมาเมื่อวันที่ 28 กันยายน 2548 ผู้ร้องถูกฟ้องในคดีที่ 3 และภายหลังศาล
จังหวัดพิษณุโลกมีคำพิพากษาในคดีที่ 1 ผู้ร้องจึงถูกย้ายไปคุมขัง ณ เรือนจำกลางพิษณุโลก เมื่อเดือน
มิถุนายน 2549 ระหว่างถูกคุมขังที่เรือนจำกลางพิษณุโลก ศาลจังหวัดพิษณุโลกพิพากษาลงโทษจำคุกผู้ร้อง
ในคดีที่ 2 และคดีที่ 3 ต่อมาคดีที่ 1 ศาลอุทธรณ์พิพากษายกฟ้องแต่ให้ขังไว้ระหว่างฎีกา คดีที่ 2 ไม่มีคู่ความฎีกา
ศาลจึงให้ปล่อยตัว เรือนจำกลางพิษณุโลกเห็นว่าต้องเริ่มนับวันเริ่มต้นจำคุกในคดีที่ 3 เมื่อคดีที่ 1 ถึงที่สุด คือ
ณ วันที่ 22 ธันวาคม 2553 โดยมีได้มีหนังสือสอบถามศาลพิษณุโลกอีกครั้งว่าจะต้องเริ่มต้นวันจำคุกตั้งแต่วันที่
ใด อันเป็นการคำนวณวันเริ่มต้นจำคุกในคดีที่ 3 ของผู้ร้องผิดพลาด

ต่อมา ผู้ร้องถูกย้ายไปคุมขังที่เรือนจำกลางราชบุรี (ผู้ถูกร้องที่ 1) เมื่อเดือนกันยายน 2556 และเมื่อเดือน พฤษภาคม 2560 ผู้ร้องได้ยื่นคำร้องต่อศาลจังหวัดพิษณุโลกให้คำนวณวันเริ่มต้นจำคุกในคดีที่ 3 ซึ่งศาลจังหวัด พิษณุโลกได้ออกหมายจำคุกในคดีที่ 3 ให้ผู้ร้องใหม่ โดยให้เริ่มนับวันจำคุกคดีที่ 3 ตั้งแต่วันที่ 28 กันยายน 2548 ซึ่งเป็นวันแรกที่ผู้ร้องถูกคุมขังในคดีที่ 3 โดยในวันที่ 5 กรกฎาคม 2560 เรือนจำกลางราชบุรี ได้คำนวณโทษ จำคุกตามหมายจำคุกฉบับใหม่ เมื่อรวมโทษจำคุกในคดีที่ 3 คดีที่ 4 และคดีที่ 5 ปรากฏว่าวันพ้นโทษของ ผู้ร้องเป็นวันที่ 12 กันยายน 2558 ซึ่งเกินกำหนดมาแล้ว 662 วัน จึงปล่อยตัวผู้ร้องในวันดังกล่าวทันที

กสม. เห็นว่า การคำนวณโทษจำคุกให้แก่ผู้ร้องไม่ถูกต้องนับตั้งแต่ผู้ร้องถูกคุมขัง ณ เรือนจำกลาง พิษณุโลก ต่อมาเมื่อผู้ร้องถูกย้ายตัวไปอยู่ในการควบคุมของเรือนจำกลางราชบุรี และมาทราบภายหลังว่าถูก คุมขังเกินกำหนด จึงขอให้ศาลกำหนดวันเริ่มนับโทษจำคุกในคดีที่ 3 ใหม่ และแม้เรือนจำกลางราชบุรีจะ ปล่อยตัวผู้ร้องทันทีหลังทราบว่าผู้ร้องถูกคุมขังเกินกำหนดมาเป็นระยะเวลานาน แต่กรณีดังกล่าว เห็นว่า ผู้ร้องอยู่ในการควบคุมของเรือนจำกลางราชบุรี ผู้ถูกร้องที่ 1 ซึ่งมีหน้าที่และอำนาจตรวจสอบความถูกต้อง ของวันต้องโทษของผู้ร้อง และหากพบข้อสงสัยก็สามารถสอบถามไปยังศาลตามประมวลกฎหมายวิธี พิจารณาความอาญา โดยไม่ต้องรอให้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อศาล แต่ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกร้องที่ 1 ได้ดำเนินการตรวจสอบการคำนวณวันเริ่มต้นจำคุกของผู้ร้องในคดีที่ 3 ส่งผลให้ผู้ร้องสูญเสียสิทธิและ เสรีภาพในชีวิตและร่างกาย รวมถึงโอกาสในการประกอบอาชีพเกือบ 2 ปี จึงรับฟังได้ว่า เรือนจำกลาง ราชบุรี ผู้ถูกร้องที่ 1 ได้กระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน

ส่วนประเด็นที่ผู้ร้องไม่ได้รับการอนุมัติเงินเยียวยาจากการถูกจำคุกเกินกำหนด ข้อเท็จจริงจาก การตรวจสอบสรุปได้ว่า ภายหลังจากที่ผู้ร้องได้รับการปล่อยตัวจากเรือนจำแล้ว ผู้ร้องได้ยื่นคำขอรับเงิน ช่วยเหลือจากกองทุนยุติธรรม ผู้ถูกร้องที่ 2 แต่คณะอนุกรรมการช่วยเหลือผู้ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน เมื่อวันที่ 19 กันยายน 2561 มีมติไม่อนุมัติคำขอของผู้ร้อง โดยอ้างมติที่ประชุมคณะกรรมการกองทุน ยุติธรรม ครั้งที่ 7/2560 เมื่อวันที่ 24 สิงหาคม 2560 เป็นหลักเกณฑ์ในการพิจารณาจ่ายเงินเยียวยาแก่ผู้ร้อง ตามพระราชบัญญัติกองทุนยุติธรรม พ.ศ. 2558 มาตรา 9 (3) และระเบียบคณะกรรมการกองทุนยุติธรรม ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการช่วยเหลือผู้ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือผู้ได้รับผลกระทบจาก การถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน พ.ศ. 2559 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ 9 (2) โดยมีความเห็นว่า “การถูกจำคุกตามคำ พิพากษาเกินกำหนดไม่ได้เกิดจากการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจหรือกลั่นแกล้ง จึงไม่ถือว่าเป็นการละเมิด สิทธิมนุษยชน แต่เป็นข้อบกพร่องของกระบวนการยุติธรรม”

อย่างไรก็ดี กสม. เห็นว่าพระราชบัญญัติกองทุนยุติธรรม พ.ศ. 2558 มาตรา 9 (3) ซึ่งบัญญัติว่า “เงินกองทุนให้ใช้จ่ายเพื่อการช่วยเหลือผู้ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือผู้ได้รับผลกระทบจากการถูกละเมิด สิทธิมนุษยชน” หลักการดังกล่าวมิได้มีเจตนารมณ์ให้การละเมิดสิทธิมนุษยชนต้องเกิดจากการกระทำโดย จงใจหรือกลั่นแกล้งหรือเจ้าหน้าที่ดำเนินการโดยไม่มีอำนาจเท่านั้น แต่ถือเป็นหน้าที่ของรัฐที่จะต้องให้ การเยียวยา ดังนั้น การที่ผู้ถูกร้องที่ 2 ไม่อนุมัติเงินช่วยเหลือ จึงขัดต่อวัตถุประสงค์ของกองทุนยุติธรรมและ

เป็นอุปสรรคต่อการช่วยเหลือเยียวยาประชาชน จึงรับฟังได้ว่ากองทุนยุติธรรม ผู้ถูกร้องที่ 2 ละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน

ด้วยเหตุผลข้างต้น กสม. ในคราวประชุมด้านการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิมนุษยชน เมื่อวันที่ 16 กันยายน 2568 จึงมีข้อเสนอแนะแนวทางในการป้องกันหรือแก้ไขการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสรุปได้ดังนี้

(1) ให้กองทุนยุติธรรม และคณะกรรมการกองทุนยุติธรรม อนุมัติให้เงินช่วยเหลือแก่ผู้ร้อง และยกเลิกการใช้หลักเกณฑ์ตามมติคณะกรรมการกองทุนยุติธรรม ครั้งที่ 7/2560 เมื่อวันที่ 24 สิงหาคม 2560 ในการพิจารณาคำขอรับความช่วยเหลือกรณีเป็นจำเลยถูกจำคุกตามคำพิพากษาเกินกำหนดตามข้อ 9 (2) ของระเบียบคณะกรรมการกองทุนยุติธรรม ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการช่วยเหลือผู้ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน หรือผู้ได้รับผลกระทบจากการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน พ.ศ. 2559 และที่แก้ไขเพิ่มเติม รวมทั้งให้กองทุนยุติธรรม ใช้รายงานฉบับนี้เป็นข้อมูลประกอบการทบทวนคำสั่งไม่อนุมัติเงินช่วยเหลือผู้ยื่นคำขอกองทุนยุติธรรมรายอื่น ๆ ที่มีลักษณะเดียวกัน โดยไม่ต้องคำนึงถึงระยะเวลาที่ให้นั่งหนังสือทบทวนผลการพิจารณาภายใน 30 วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาที่กำหนดไว้ตามระเบียบคณะกรรมการกองทุนยุติธรรม ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการช่วยเหลือประชาชนในการช่วยเหลือผู้ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน พ.ศ. 2559 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(2) ให้กรมราชทัณฑ์ดำเนินการ ตรวจสอบการกระทำหรือละเลยการกระทำของเรือนจำกลางราชบุรี และเรือนจำกลางพิษณุโลก และดำเนินการไปตามหน้าที่และอำนาจเพื่อป้องกันมิให้เกิดการละเมิดสิทธิมนุษยชนในลักษณะนี้อีก รวมทั้งให้กำหนดมาตรการหรือแนวทาง ตลอดจนกลไก เครื่องมือ หรือระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อนำไปใช้คำนวณวันต้องโทษจำคุกของผู้ต้องขังในกรณีที่ผู้ต้องขังมีคดีระหว่างการพิจารณาหลายคดี ให้ถูกต้องตามกฎหมาย มิให้เกิดการคุมขังผู้ต้องขังเกินกว่าคำพิพากษา โดยเชื่อมโยงข้อมูลกับสำนักงานศาลยุติธรรม นอกจากนี้ให้ตรวจสอบข้อมูลวันต้องโทษจำคุกของผู้ต้องขังในเรือนจำและทัณฑสถานทั้งหมด และหากมีกรณีสงสัยเกี่ยวกับการนับวันต้องโทษ ให้เรือนจำหรือทัณฑสถานที่มีกรณีสงสัยเร่งหาหรือไปยังศาลที่มีคำพิพากษาเกี่ยวกับการนับวันต้องโทษที่ถูกต้อง แล้วดำเนินการไปตามหมายของศาลต่อไป

2. กสม. แนะนำกรมชลประทานแก้ปัญหาน้ำท่วมซ้ำซากจากการบริหารจัดการน้ำเขื่อนสามแห่งในแม่น้ำชีโดยประชาชนผู้ใช้น้ำมีส่วนร่วม และเร่งเยียวยาผู้เสียหายทั้งในและนอกเขตชลประทาน

นางปรีดา คงแป้น กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เปิดเผยว่า คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.) ได้รับเรื่องราวร้องเรียนจากเครือข่ายชาวบ้านลุ่มน้ำชีจังหวัดยโสธรและร้อยเอ็ดผ่านสำนักงาน กสม. พื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเมื่อเดือนพฤศจิกายน 2566 ระบุว่า ชาวบ้านลุ่มน้ำชีได้รับผลกระทบจากการดำเนินงานของกรมชลประทาน (ผู้ถูกร้อง) ในการบริหารจัดการน้ำของเขื่อนกันแม่น้ำชีรวม 3 แห่ง

ได้แก่ เชื้อรื้อยเอ็ด เชื้อนยโสธร-พนมไพร และเชื้อนธาตุน้อย ส่งผลให้น้ำท่วมพื้นที่การเกษตรซ้ำซากและยาวนานกว่าปกติ โดยมีสาเหตุจากการบริหารจัดการน้ำที่ผิดพลาด รวมถึงโครงสร้างที่มากับการก่อสร้างเขื่อนข้างต้น เช่น คันกั้นน้ำที่สร้างปิดกั้นเส้นทางไหลของน้ำและประตูระบายน้ำที่สร้างไม่สัมพันธ์กับทิศทางไหลของน้ำ จึงขอให้ตรวจสอบ

กสม. ได้พิจารณาข้อเท็จจริงของทุกฝ่าย หลักกฎหมายและหลักสิทธิมนุษยชนที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่า กรมชลประทาน ผู้ถูกร้อง มีหน้าที่กักเก็บ รักษา ควบคุม ส่ง ระบายหรือจัดสรรน้ำเพื่อการเกษตร อุตสาหกรรม การสาธารณสุข รวมทั้งป้องกันความเสียหายอันเกิดจากน้ำ อาทิ น้ำท่วม น้ำแล้ง รวมถึงความปลอดภัยของเขื่อน และอาคารประกอบ ปี 2546 กรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน (พพ.) กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ได้ส่งมอบเชื้อรื้อยเอ็ด เชื้อนยโสธร-พนมไพร และเชื้อนธาตุน้อย ให้อยู่ในความรับผิดชอบของกรมชลประทาน โดยกรมชลประทานได้มีการแก้ไขบานระบายน้ำจากบานไฮดรอลิกเป็นบานแขวน เนื่องจากการเปิดปิดบานไม่สอดคล้องกับสภาพการระบายน้ำธรรมชาติ และปรับปรุงบานระบายน้ำให้เปิดใช้งานได้ครบทุกบานเพื่อให้สามารถระบายน้ำได้อย่างสะดวก รวมถึงปรับปรุงวิธีการและช่วงเวลาเปิดปิดบานระบายน้ำโดยได้จัดตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำประกอบด้วย หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ใช้น้ำภาคเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม เพื่อให้ทุกภาคส่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนผู้ได้รับผลกระทบเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการน้ำ

อย่างไรก็ดี ตั้งแต่ปี 2553 เป็นต้นมา พื้นที่การเกษตรในจังหวัดร้อยเอ็ดและยโสธรเกิดปัญหาน้ำท่วม สาเหตุจากพังกันน้ำและบานระบายน้ำไม่สัมพันธ์กับทิศทางของน้ำ เป็นเหตุให้น้ำไหลซ้ำและท่วมขัง แม้ว่ากรมชลประทานจะระบุว่าได้มีการแก้ไขปัญหาโดยปรับปรุงบานระบายน้ำและได้จัดตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำตามที่กล่าวไว้ข้างต้นแล้ว แต่เมื่อพิจารณาจากรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสังคมภายหลังก่อสร้างโครงการทั้งสามแห่ง (Post-EIA) ซึ่งมีการศึกษาระหว่างเดือนตุลาคม 2561 - สิงหาคม 2562 พบว่ามีประเด็นที่ไม่ปรากฏว่ากรมชลประทานได้ดำเนินการเกี่ยวกับโครงสร้างเขื่อนและคันกั้นน้ำ และการบริหารจัดการเขื่อน เช่น โครงการศึกษาเพื่อเพิ่มการระบายน้ำของเขื่อนทั้ง 3 แห่ง และการลดผลกระทบน้ำท่วมริมฝั่งแม่น้ำชี ทั้งที่เวลาได้ล่วงเลยมากกว่า 6 ปีแล้ว และปัญหาน้ำท่วมยังคงอยู่ ส่งผลให้เกิดความเสียหายต่อพื้นที่การเกษตรและเกษตรกร โดยเฉพาะผู้ที่อยู่นอกเขตชลประทานสูญเสียโอกาสในการเก็บเกี่ยวผลผลิตมายาวนานนับสิบปี จึงรับฟังได้ว่ากรมชลประทานมีการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากโครงการเขื่อนทั้ง 3 แห่ง

ส่วนประเด็นการเยียวยาความเสียหายนั้น ปรากฏว่า คณะรัฐมนตรี (ครม.) ได้มีมติวันที่ 9 กรกฎาคม 2567 ให้ชดเชยและเยียวยาความเสียหาย โดยแต่งตั้งคณะกรรมการแก้ไขปัญหาผลกระทบจากโครงการก่อสร้างเขื่อนทั้ง 3 แห่ง และต่อมาได้แต่งตั้งคณะกรรมการหลายชุดเพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหา ซึ่งรวมถึงคณะอนุกรรมการประจำจังหวัดเพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงและรับรองรายชื่อผู้มีสิทธิได้รับเงินเยียวยาโดยมีกรมชลประทานเป็นฝ่ายเลขานุการ ซึ่งในส่วนของจังหวัดร้อยเอ็ดได้มีการรับรองรายชื่อและอนุมัติจ่ายเงิน

เยียวยาให้แก่ผู้ได้รับผลกระทบ รวมกว่า 740 ราย และจังหวัดยโสธรมีการรับรองรายชื่อผู้มีสิทธิได้รับเงินเยียวยารอบที่หนึ่งกว่า 440 ราย และอยู่ระหว่างรับรองรายชื่อรอบที่สอง 75 ราย โดยอยู่ระหว่างเสนอคณะรัฐมนตรีจัดสรรงบกลางเพื่อเบิกจ่ายเงิน รวมทั้งจะมีการสำรวจผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการบริหารจัดการน้ำของเขื่อนทั้ง 3 แห่ง รายใหม่ต่อไป ซึ่งกรมชลประทานจำเป็นต้องเร่งสำรวจผู้ได้รับผลกระทบนอกเขตชลประทานร่วมกับกรมทรัพยากรน้ำซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบการบริหารจัดการน้ำสำหรับพื้นที่นอกเขตชลประทาน โดยเร็วต่อไป

ด้วยเหตุผลข้างต้น กสม. ในคราวประชุมด้านการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิมนุษยชน เมื่อวันที่ 9 กันยายน 2568 จึงมีมติให้มีข้อเสนอแนะแนวทางในการป้องกันหรือแก้ไขการละเมิดสิทธิมนุษยชนไปยังกรมชลประทาน ผู้ถูกร้อง ให้นำโครงการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสังคมภายหลังการก่อสร้างเขื่อนในแม่น้ำชี (Post-EIA) เป็นแนวทางประกอบการบริหารจัดการน้ำของเขื่อนแห่งอื่นในแม่น้ำชี และร่วมกับกรมทรัพยากรน้ำศึกษาความเหมาะสมและประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมอาคารบังคับน้ำในแม่น้ำชี โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ทั้งในเขตและนอกเขตชลประทาน พร้อมกันนี้ให้เร่งรัดเสนอกรมจัดสรรงบกลางเพื่อเบิกจ่ายเงินค่าชดเชยและเยียวยาความเสียหายของผู้ได้รับผลกระทบในจังหวัดร้อยเอ็ดและจังหวัดยโสธรต่อไป

นอกจากนี้ ยังมีข้อเสนอแนะในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนโดยให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในฐานะประธานคณะกรรมการแก้ไขปัญหาผลกระทบจากโครงการฝายร้อยเอ็ด โครงการฝายยโสธร-พนมไพร และโครงการฝายธาตุน้อยสั่งการให้มีการสำรวจรายชื่อผู้ได้รับผลกระทบรายใหม่ทั้งในและนอกเขตชลประทาน ให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติทบทวนและแก้ไของค์ประกอบของคณะกรรมการลุ่มน้ำชี โดยพิจารณาให้มีตัวแทนองค์กรผู้ใช้น้ำทั้งในและนอกเขตชลประทานร่วมบริหารจัดการลุ่มน้ำชี

และให้กรมทรัพยากรน้ำร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับฟังความเห็นของประชาชนในพื้นที่นอกเขตชลประทานเกี่ยวกับผลกระทบและแนวทางการบริหารจัดการลุ่มน้ำชี เพื่อนำไปเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการลุ่มน้ำชีไปพลางก่อน ในระหว่างที่สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติแก้ไของค์ประกอบของคณะกรรมการลุ่มน้ำชียังไม่แล้วเสร็จ พร้อมทั้งร่วมกับกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นสนับสนุนงบประมาณ บุคลากร รวมถึงอุปกรณ์เพื่อดำเนินการตามแผนบริหารจัดการน้ำลุ่มน้ำชีในการแก้ไขปัญหาในพื้นที่ประสบภัยน้ำแล้งและน้ำท่วมนอกเขตชลประทานและประสานความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรผู้ใช้น้ำนอกเขตชลประทาน ในการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการราชการระยะ 5 ปี (พ.ศ.2566-2570) ของกรมทรัพยากรน้ำด้วย

3. กสม. มีความเห็นกรณีพิธีกรรายการโทรทัศน์ใช้ท่าทีและถ้อยคำอันเป็นการลดทอนศักดิ์ศรีของบุคคลอื่นด้วยเหตุแห่งสุขภาพและเพศภาวะ

นายภาณุวัฒน์ ทองสุข รองเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เปิดเผยว่า ตามที่ปรากฏกรณีพิธีกรรายการโทรทัศน์คนหนึ่งกล่าวถ้อยคำไม่เหมาะสมอันเป็นการล้อเลียน ดิสทรา และดูหมิ่นศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคฝ่ายค้านด้วยเหตุแห่งสุขภาพและเพศภาวะผ่านรายการส่วนตัวบนแพลตฟอร์มออนไลน์นั้น

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.) มีความเห็นว่า แม้ว่าทุกคนจะมีเสรีภาพในการแสดงความเห็นและการสื่อสารแต่การใช้เสรีภาพดังกล่าวจะต้องไม่ละเมิด ลดทอน หรือกระทบต่อสิทธิในชื่อเสียงและเกียรติยศของบุคคลอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ถ้อยคำอันเป็นการส่อเสียดที่จะสร้างบาดแผลทางจิตใจให้แก่ผู้อื่น ซึ่งในกรณีนี้คือผู้ป่วยซึมเศร้าและผู้มีความหลากหลายทางเพศ

ยิ่งไปกว่านั้น กสม. เห็นว่า ผู้ใช้เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นที่เป็นนักวิชาชีพสื่อ ย่อมต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคมและมีความระมัดระวังในการสื่อสารมากกว่าบุคคลทั่วไปตามจริยธรรมวิชาชีพแห่งสื่อมวลชน โดยคำนึงถึงสิทธิ เสรีภาพ และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและกติการะหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคี

ทั้งนี้ กสม. ขอสนับสนุนการกำกับดูแลที่มีประสิทธิผล รวมถึงการกำกับดูแลตนเองของนักวิชาชีพสื่อมวลชนภายใต้มาตรฐานจริยธรรมวิชาชีพ ซึ่งควรมีการสร้างมาตรฐานและความรับผิดชอบต่อรับรายการที่ออกอากาศเผยแพร่ทางสาธารณะทั้งในสื่อกระแสหลัก และสื่อออนไลน์

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

18 กันยายน 2568